

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
дисципліни
“МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ”
(для магістрів)

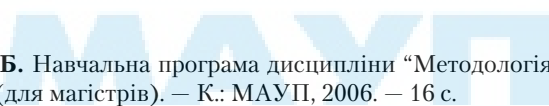
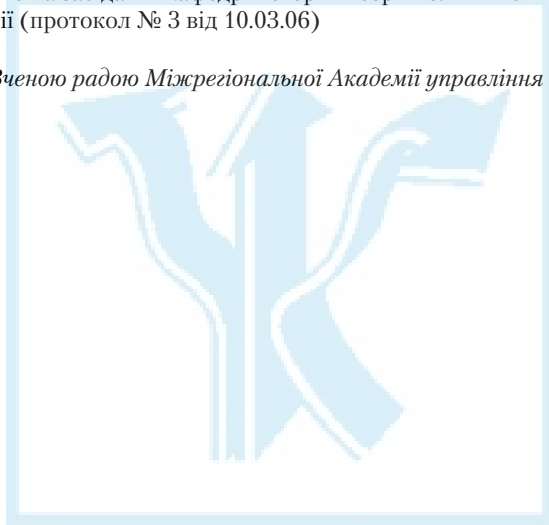
МАУП

Київ 2006

Підготовлено професором кафедри соціальної роботи та соціальної педагогіки *В. Б. Бедною*

Затверджено на засіданні кафедри історії і теорії політичної науки та філософії (протокол № 3 від 10.03.06)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Бедная В. Б. Навчальна програма дисципліни “Методологія наукового дослідження” (для магістрів). — К.: МАУП, 2006. — 16 с.

Навчальна програма містить пояснювальну записку, тематичний план, зміст дисципліни “Методологія наукового дослідження” (для магістрів), питання для самоконтролю, теми контрольних робіт, а також список літератури.

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП),
2006

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Особливістю сучасної епохи є істотний стимулюючий вплив науки на всі складові суспільного життя. Необхідність наукового підходу у виробництві, економіці, політиці, системі управління змушує науку розвиватися швидшими темпами, ніж будь-яку іншу галузь діяльності. Стрімко змінюються і оновлюються знання про явища і процеси навколишнього світу.

У такій мінливій і складній ситуації вибір оптимальних управлінських рішень неможливий без дослідницьких навичок і творчого пошуку. Для того щоб самостійно ставити і творчо розв'язувати різні складні проблеми, фахівець повинен володіти не лише необхідною сумою фундаментальних та спеціальних знань, а й методологією наукових досліджень, інформаційними технологіями, вмінні використовувати в роботі все нове, що з'являється в науці та практиці, адаптуватися до нових умов, постійно вдосконалювати власну кваліфікацію.

Процес підготовки кваліфікованих кадрів нині дедалі більшою мірою орієнтується на самостійну роботу студентів, близьку до дослідної. Науково-дослідна робота — це головний шлях здобуття, множення і оновлення знань, який передбачає вміння ставити наукові завдання, планувати їх виконання, організовувати збирання та опрацювання інформації, створювати умови для генерування нових ідей та їх практичної реалізації.

Досвід наукової роботи набувається упродовж усього творчого життя вченого, а базою для нього є знання основ методології наукового дослідження.

Мета вивчення курсу “Методологія наукового дослідження” — сформулювати і розвинути науковий світогляд та наукову творчість.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
дисципліни
“МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ”

№ пор.	Назва змістового модуля і теми
1	2
	Змістовий модуль I. Історико-філософські засади наукового пізнання
1	Проблеми наукового пізнання в історії філософії
2	Основні концепції філософської методології науки
3	Філософська методологія пізнання
4	Роль особистості вченого у процесі формування наукової школи
5	Пізнання, наука, проблема істини
	Змістовий модуль II. Методологічні засади наукового дослідження
6	Наука як особлива форма пізнання, сфера культури та соціальний інститут
7	Основні поняття і категорії наукової методології
8	Методи наукового пізнання
9	Інформаційна база наукового пізнання
10	Організація наукового дослідження
Разом годин: 54	

ЗМІСТ
дисципліни
“МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ”

Змістовий модуль I. Історико-філософські засади наукового пізнання

Тема 1. Проблеми наукового пізнання в історії філософії

Філософія як теоретична та методологічна засади наукового пізнання.

Історія розвитку наукового знання в Давній Греції. Антична наука і проблема методу пізнання.

П'єр Абеляр про діалектику. Суперечки про природу універсалій: номіналізм та реалізм. Вчення Фоми Аквінського про співвідношення віри і розуму, двоїстість істини, співвідношення релігії і науки. Номіналізм В. Оккама, його значення для сучасної методології науки.

“Вчене незнання” М. Кузанського. Природознавчі досягнення М. Коперника, Й. Кеплера, Парацельса. Скептицизм М. Монтеня.

Західноєвропейська філософія Нового часу. Наукова революція XVII ст. і проблема методу пізнання. Натуралістична антропологія Ф. Бекона, розробка нової моделі науки, емпіричного методу і розкриття причин помилок у пізнанні. Поняття індуктивного методу. Система раціоналізму Р. Декарта. Б. Паскаль про можливості та межі розуму. Дж. Локк і його критика вроджених ідей Р. Декарта.

“Коперніканський переворот” І. Канта. Теоретичний і практичний розум. Діяльнісно-творча база буття у філософії Й. Г. Фіхте. Суб'єктивна діалектика. Філософія тотожності Ф. Шеллінга. В. Ф. Гегель, його діалектика, філософська система та метод.

Гносеологічні проблеми в історії української філософської думки.

Література [5; 9; 19; 20; 23; 24]

Тема 2. Основні концепції філософської методології науки

Позитивізм XIX ст. Вчення про науку у філософії О. Конта. Еволюціонізм Г. Спенсера. Індуктивізм (Д. Мілль, І. Джевонс). Концепція філософії науки Е. Маха. Проблеми філософії науки в неокантіанстві Марбурзької (Коген, Наторп, Кассієр) та Баденської (Віндельбанд, Ріккерт) шкіл.

Марксизм. Філософська концепція науки у працях К. Маркса і Ф. Енгельса. Категоріальні засади наукового мислення. Соціально-практичні засади науки. Проблема деполітизації методології К. Маркса.

Неопозитивістські концепції методології науки (Б. Рассел, М. Шлік, Л. Вітгенштейн, Р. Карнап, Ф. Франк). Концепція розвитку наукового знання К. Поппера. Теорія наукових революцій Г. Куна.

Методологічні ідеї філософії структуралізму, феноменології та герменевтики.

Література [5; 9; 19; 20; 23; 24]

Тема 3. Філософська методологія пізнання

Традиційна метафізична методологія і притаманні їй критерії науковості. Еволюція метафізичної методології. Вимоги метафізики до

здобуття, верифікації і оформлення знань. Метафізика і формальна логіка. Достойнства і межі метафізичної методології.

Діалектика як вчення про розвиток і спосіб філософствування. Зміст та різновиди діалектики. Категорії та закони діалектики. Закон взаємного переходу кількості та якості. Закон єдності та боротьби протилежностей. Закон заперечення заперечення. Філософські суперечки навколо законів діалектики та її принципів. Модифікації діалектики в сучасних філософських доктринах.

Діалектична методологія, еволюція її змісту. Діалектика як логіка пізнавальної діяльності і як логіка викладу отриманих результатів. Вимоги діалектичної логіки: взаємкореляція логічного та історичного, абстрактного і конкретного, урахування взаємодоповнення аспектів істини та ін.

Функції метафізичної та діалектичної філософії про наукове пізнання.

Філософська компаративістика. Підстави, можливості та межі порівняльного аналізу.

Герменевтична методологія. Науковий текст, передумови його розуміння. Герменевтика в контексті пізнавальної і соціокультурної діяльності.

Феноменологія як філософська методологія.

Структуралізм як методологічна доктрина, її можливості та межі. Реконструкція, дискурс і деконструкція як прийоми роботи зі смислами. Методологія лінгвістичного аналізу.

Взаємодоповнювання філософсько-методологічних доктрин. Проблема їх синтезу.

Література [5; 9; 19; 20; 23; 24]

Тема 4. Роль особистості вченого у процесі формування наукової школи

Міждисциплінарний підхід до дослідження феномена наукових шкіл. Теоретична модель наукової школи. Роль соціальних факторів у формуванні наукових шкіл. Роль особистості вченого у процесі формування наукової школи.

Формування особистості науковця. Виховання творчих здібностей. Риси творчої особистості “ідеального” вченого як суб’єкта наукового пізнання. Особливості розумової праці.

Етика та праксеологія науки. Проблема гармонії істини, добра та краси у творчості вченого. Свобода наукового пошуку та соціальна відповідальність науковця.

Література [8; 16; 17; 19; 20; 23; 24; 35]

Тема 5. Пізнання, наука, проблема істини

Пізнання в контексті людського існування. Пізнання як напрям самореалізації людини. Головне питання гносеології. Суб'єкт і об'єкт пізнання. Дві концепції пізнавального процесу: пізнання як відображення і пізнання як творчість; проблема їх синтезу. Моделі суб'єкта пізнання, що впливають з цих концепцій. Форми пізнавальної діяльності. Буденне, релігійне, художнє пізнання.

Чуттєве пізнання та його основні форми. Логічне пізнання та його основні форми. Поняття, судження, умовивід. Класифікація умовиводів, що використовуються в науковому дослідженні. Дедуктивний, індуктивний умовиводи, умовивід за аналогією.

Інтуїція та її роль у науковому пізнанні. Сутність сенсуалізму, емпіризму, раціоналізму та ірраціоналізму.

Наука як спеціалізована форма пізнавальної діяльності. Особливості наукових знань. Рівні пізнання в науці. Філософія та методологія науки про істину та її критерії. Особливості соціального пізнання, його концепції. Людина та суспільство як об'єкти соціального пізнання. Роль суспільних інтересів та потреб у пізнанні соціального буття. Співвідношення пізнання і оцінки.

Істина, її концепції. Прагматична теорія істини (В. Джеймс). Істина як відповідність (Б. Рассел). Істина як узгодженість. Істина як процес. Проблема об'єктивної істини та її критеріїв у ціннісно-орієнтованому пізнанні. Істина і метод пізнання. Істина і буття.

Література [2; 3; 7; 9; 13; 23]

Змістовий модуль II. Методологічні засади наукового дослідження

Тема 6. Наука як особлива форма пізнання, сфера культури та соціальний інститут

Наука як форма пізнання світу. Сутність науки. Предмет, завдання і функції науки. Особливості об'єкта, суб'єкта, цілеспрямовання засобів і результатів.

Наукознавство та його розвиток. Структура і класифікація наук. Взаємодія наук як чинник їх розвитку. Методологічна єдність і багатоманітність сучасної науки. Міграція методів, засобів і концептуальних схем з однієї галузі знання в іншу. Методологічне значення діалектики єдності та багатоманітності наук.

Організація науки і підготовка наукових кадрів: міжнародний та вітчизняний досвід.

Етичні норми науки. Цінності науки: універсалізм, спільність волюдіння, безкорисливість, скептицизм.

Література [1; 3; 9; 23; 24; 30; 31]

Тема 7. Основні поняття і категорії наукової методології

Наукова ідея як спроба нетрадиційного пояснення явищ.

Основні форми наукового пізнання (факт, гіпотеза, закон, концепція, теорія). Поняття про наукові факти та їх роль у науковому дослідженні. Формування та обґрунтування наукових гіпотез. Види гіпотез. Наукові закони. Концепція як спосіб розуміння, пояснення, тлумачення основної ідеї теорії. Поняття наукової теорії, її сутність та структура. Наукова теорія як найвищий рівень синтезу знання.

Структурні елементи науки: поняття, категорії, принципи, постулати, правила.

Докази як процес встановлення істинності твердження. Спростування як засіб розвитку наукового пізнання. Структура наукового доказу та спростування: теза, аргумент, форма (демонстрація). Правила і умови доказів та спростувань.

Сутність та правила аргументації.

Класифікаційна проблема в сучасній науці. Принципи класифікацій.

Література [2; 3; 7; 9; 11; 15; 16; 21]

Тема 8. Методи наукового пізнання

Типологія методів наукового пізнання: спеціальні та загальнонаукові. Класифікація та характеристика загальнонаукових методів.

Основні групи загальних методів. Емпіричні методи: спостереження, порівняння, вимірювання, експеримент. Методи, які використовуються як на емпіричному рівні, так і на теоретичному: абстрагування, аналіз і синтез, індукція і дедукція, моделювання та ін. Методи теоретичного рівня наукового пізнання: аксіоматичний, гіпотетико-дедуктивний, від абстрактного до конкретного.

Системний аналіз як загальнонауковий метод дослідження.

Синергетика як теорія самоорганізації і розвитку окремих цілісних систем. Основні поняття синергетики.

Література [2–4; 7– 9; 11–13; 15; 21; 25; 26; 28; 37; 38]

Тема 9. Інформаційна база наукового дослідження

Роль інформації в наукових дослідженнях. Зв'язок дослідницької та інформаційної діяльності. Класифікація наукових досліджень. Літературні джерела, матеріали практики, результати наукових досліджень, нормативні документи.

Первинна і вторинна наукова інформація. Сигнальна, релевантна (виправдана), бібліографічна і нова (основна) інформація. Форми сигнальної інформації: реферат, анотація, тези, резюме.

Рецензія як вид науково-критичної статті.

Принципи збирання інформаційного матеріалу: цілеспрямованість, структурованість, вибірковість.

Література [11; 27; 29; 32; 34]

Тема 10. Організація наукового дослідження

Сутність та основні етапи організації наукового дослідження. Наукова проблема, її постановка та формулювання. Конкретизація проблеми дослідження. Наукова проблема і гіпотеза. Особливості емпіричного і теоретичного етапів дослідження. Об'єкт і предмет дослідження. Мета дослідницької діяльності. Вибір засобів і методів. Виклад та обґрунтування наукових результатів.

Види наукових досліджень у вищому навчальному закладі (реферат, курсова, дипломна роботи, дисертація на здобуття наукового ступеня). Вимоги до оформлення наукової роботи. Феномен дисертації.

Література [2; 6; 9; 11; 21]

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. Філософія як теоретична та методологічна база наукового пізнання.
2. Антична наука і проблема методу пізнання.
3. Натуралістична антропологія Ф. Бекона, розробка нової моделі науки, емпіричного методу і розкриття причин помилок у пізнанні.
4. Система раціоналізму Р. Декарта.

5. Б. Паскаль про можливості та межі розуму.
6. Дж. Локк і його критика “вроджених” ідей Р. Декарта.
7. “Коперніканський переворот” І. Канта. Теоретичний і практичний розум.
8. В. Ф. Гегель, його діалектика, філософська система та метод.
9. Гносеологічні проблеми в історії української філософської думки.
10. Позитивізм ХІХ ст. Вчення про науку у філософії О. Конта.
11. Еволюціонізм Г. Спенсера.
12. Індуктивізм (Д. Мілль, І. Дживонс).
13. Концепція філософії науки Е. Маха.
14. Проблеми філософії науки в неокантіанстві Марбурзької (Коген, Наторп, Кассіер) та Баденської (Віндельбанд, Ріккерт) шкіл.
15. Марксизм. Філософська концепція науки у працях К. Маркса і Ф. Енгельса.
16. Неопозитивістські концепції методології науки (Б. Рассел, М. Шлік, Л. Вітгенштейн, Р. Карнап, Ф. Франк).
17. Концепція розвитку наукового знання К. Поппера.
18. Теорія наукових революцій Г. Куна.
19. Методологічні ідеї філософії структуралізму, феноменології та герменевтики.
20. Традиційна метафізична методологія і притаманні їй критерії науковості.
21. Еволюція метафізичної методології.
22. Діалектика як вчення про розвиток і спосіб філософствування.
23. Зміст та різновиди діалектики.
24. Категорії та закони діалектики. Закон взаємного переходу кількості та якості. Закон єдності та боротьби протилежностей. Закон заперечення заперечення.
25. Філософські суперечки навколо законів діалектики та її принципів.
26. Модифікації діалектики в сучасних філософських доктринах.
27. Діалектична методологія, еволюція її змісту.
28. Діалектика як логіка пізнавальної діяльності та логіка викладу отриманих результатів.
29. Функції метафізичної та діалектичної філософії щодо наукового пізнання.
30. Філософська компаративістика. Підстави, можливості та межі порівняльного аналізу.

31. Герменевтична методологія. Науковий текст, передумови його розуміння.
32. Герменевтика в контексті пізнавальної і соціокультурної діяльності.
33. Феноменологія як філософська методологія.
34. Структуралізм як методологічна доктрина, її можливості та межі.
35. Теоретична модель наукової школи.
36. Формування особистості науковця.
37. Етика та праксеологія науки.
38. Пізнання як напрям самореалізації людини.
39. Дві концепції пізнавального процесу: пізнання як відображення і як творчість; проблема їх синтезу.
40. Форми пізнавальної діяльності. Буденне, релігійне, художнє пізнання.
41. Сутність сенсуалізму, емпіризму, раціоналізму та ірраціоналізму.
42. Філософія та методологія науки про істину та її критерії.
43. Наука як форма пізнання світу. Сутність науки. Предмет, завдання і функції науки.
44. Структура і класифікація наук. Взаємодія наук як чинник їх розвитку.
45. Методологічна єдність і багатоманітність сучасної науки.
46. Міграція методів, засобів і концептуальних схем з однієї галузі знання в іншу.
47. Організація науки і підготовка наукових кадрів: міжнародний та вітчизняний досвід.
48. Наукова ідея як спроба нетрадиційного пояснення явищ.
49. Поняття про наукові факти та їх роль у науковому дослідженні.
50. Формування та обґрунтування наукових гіпотез. Види гіпотез.
51. Концепція як спосіб розуміння, пояснення, тлумачення основної ідеї теорії.
52. Поняття наукової теорії, її сутність та структура. Наукова теорія як найвищий рівень синтезу знання.
53. Докази як процес встановлення істинності твердження. Структура наукового доказу.
54. Спростування як засіб розвитку наукового пізнання, його структура.
55. Класифікаційна проблема в сучасній науці. Принципи класифікації.

56. Типологія методів наукового пізнання: спеціальні та загальнонаукові.
57. Класифікація та характеристика загальнонаукових методів.
58. Системний аналіз як загальнонауковий метод дослідження.
59. Синергетика як теорія самоорганізації і розвитку окремих цілих систем.
60. Роль інформації в наукових дослідженнях.

ТЕМИ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

1. Історія розвитку наукового знання в Давній Греції.
2. Метод суб'єктивної діалектики Сократа.
3. Теорія пізнання Платона як "теорія спогаду".
4. "Вчене незнання" М. Кузанського.
5. Методологічна проблематика Р. Декарта.
6. Теорія пізнання Дж. Локка, Дж. Берклі, Д. Юма.
7. Теорія пізнання та етика І. Канта.
8. Діалектика В. Ф. Гегеля як метод дослідження і викладу отриманих результатів.
9. Методологія науково-дослідницької програми І. Лакатоса.
10. Неокантіанство: концепції методів наукового пізнання. Марбурзька та Баденська школи.
11. Розробка методології наукового пізнання в позитивізмі (О. Конт).
12. Концепція науки та розвиток наукового знання К. Поппера.
13. Концепція зміни парадигм Т. Куна.
14. Герменевтика і герменевтична методологія розуміння і тлумачення.
15. Теорії передбачення та прогнозування: теорія інформаційного суспільства.
16. Феномен бібліотеки, її доля в епоху інформатизації.
17. Особливості античної діалектики та їх висвітлення філософами ХХ ст.
18. Наукова картина світу і філософські методи її побудови.
19. Філософія і методологія науки у працях сучасних філософів.
20. Організації науки та підготовка кадрів в Україні.
21. Теоретична модель наукової школи.
22. Роль соціальних факторів у формуванні наукових шкіл.
23. Філософія і сучасна методологія науки: тенденції взаємозв'язку та взаємовпливу.

24. Наукознавство: зміст, завдання і призначення в системі наук.
25. Основні проблеми сучасної філософії та методології науки.
26. Проблема рівнів наукового пізнання в сучасній методології науки.
27. Наукове пізнання як вид духовної діяльності та спосіб теоретичного освоєння дійсності.
28. Концепція і теорія як форми наукового пізнання.
29. Футурологічні прогнози західних дослідників.
30. Інтуїція та її роль у науковому пізнанні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. *Пілюшенко В. Л., Шкрабак І. В., Словенко Е. І.* Наукове дослідження: організація, методологія, інформаційне забезпечення: Навч. посіб. — К.: Лібра, 2004. — С. 310–329.
2. *Баскаков А. Я., Туленков Н. В.* Методология научного исследования: Учеб. пособие. — К.: МАУП, 2002. — 216 с.
3. *Білуха М. Т.* Методологія наукових досліджень: Підручник. — К.: АБУ, 2002. — 480 с.
4. *Блауберг И. В., Юдин Э. Г.* Становление и сущность системного подхода. — М., 1973. — 270 с.
5. *Воронкова В. Г.* Філософія: Навч. посіб. — К., 2004. — 464 с.
6. *Головатий М. Ф.* Навчи себе сам. — К.: МАУП, 2002. — 120 с.
7. *Єріна А. М., Захожай В. Б., Єрін Д. Л.* Методологія наукових досліджень: Навч. посіб. — К.: Центр навч. літ., 2004. — 212 с.
8. *Карташев В. А.* Система систем. Очерки общей теории и методологии. — М.: Прогресс-Академия, 1995. — 326 с.
9. *Кохановский В. П.* Философия и методология науки: Учебник для высш. учеб. завед. — Ростов-н/Д: Феникс, 1999. — 576 с.
10. *Павленок П. Д.* О понятийно-категориальном аппарате социологии // Социол. исслед. — 2003. — № 4. — С. 19–24.
11. *Пілюшенко В. Л., Шкрабак І. В., Словенко Е. І.* Наукове дослідження: організація, методологія, інформаційне забезпечення: Навч. посіб. — К.: Лібра, 2004. — 344 с.
12. *Принципы организации социальных систем: Теория и практика /* Под ред. М. И. Сетрова. — К.; Одесса: Выща шк., 1988. — 242 с.
13. *Проблемы методологии системного исследования /* Ред. кол. И. В. Блауберг и др. — М.: Мысль, 1970. — 456 с.

14. *Розов М. А.* Научная абстракция и ее виды. — Новосибирск: Наука, 1965. — 138 с.
15. *Розов М. А.* Проблемы эмпирического анализа научных знаний. — Новосибирск: Наука, 1977. — 222 с.
16. *Розова С. С.* Классификационная проблема в современной науке. — Новосибирск: Наука, 1986. — 222 с.
17. *Сетров М. И.* Основы функциональной теории организации. Философский очерк. — Л.: Наука, 1972. — 164 с.
18. *Словник соціологічних і політологічних термінів: Довідкове вид.* / Укл. В. І. Астахова, В. І. Даниленко, А. І. Панов та ін. — К.: Вища шк., 1993. — 142 с.
19. *Социальная философия: Словарь* / Сост. и ред. В. Е. Кемеров, Т. Х. Керимов. — М.: Акад. Проект, 2003. — 560 с.
20. *Социология: Энциклопедия* / Сост. А. А. Грицанов, В. Л. Абушенко, Г. М. Евельнин. — Минск: Книжный Дом, 2003. — 1312 с.
21. *Стеченко Д. М., Чмир О. С.* Методологія наукових досліджень: Підручник. — К.: Знання, 2005. — 310 с.
22. *Тощенко Ж. Т.* О понятийном аппарате социологии // СОЦИС. — 2002. — № 9. — С. 3–16.
23. *Філософія: Навч. посіб.* / І. Ф. Надольний, В. П. Андрущенко, І. В. Бойченко та ін.; За заг. ред. І. Ф. Надольного. — К.: Вікар, 1997. — 584 с.
24. *Філософський енциклопедичний словник* / Голов. ред. В. І. Шинкарук. — К.: Абрис, 2002. — 742 с.
25. *Юдин Э. Г.* Системный подход и принцип деятельности. Методологические проблемы современной науки. — М.: Наука, 1978. — 392 с.

Додаткова

26. *Бевзенко Л. Д.* Социальная самоорганизация. Синергетическая парадигма: возможности социальных интерпретаций. — К., 2002. — 438 с.
27. *Бритков В. Б., Дубовский С. В.* Информационные технологии в национальном и мировом развитии // Общественные науки и современность. — 2000. — № 1. — С. 146–150.
28. *Добронравова И. С.* Синергетика: становление нелинейного мышления. — К.: Лыбидь, 1990. — 150 с.
29. *Дубас О. П.* Інформаційний розвиток сучасної України у світовому контексті: Моногр. — К.: Генеза, 2004. — 208 с.

30. *Коган Л. Н.* Цель и смысл жизни человека. — М.: Мысль, 1984. — 252 с.
31. *Крымский С. Б.* Научное знание и принципы его трансформации. — К., 1974.
32. *Лайон Девід.* Інформаційне суспільство: проблеми та ілюзії // Сучасна зарубіжна соціальна філософія. — К., 1996. — С. 362–380.
33. *Меерович М. И., Шрагина Л. И.* Технология творческого мышления: Практ. пособие. — Минск: Харвест; М.: А.С.Т., 2000. — 432 с.
34. *Мей К.* Інформаційне суспільство. Скептичний погляд: Пер. з англ. — К.: К.І.С., 2004. — 220 с.
35. *Мельникова О. М.* Пермская научная археологическая школа О. Н. Бадера (1946–1955 гг.). — Ижевск, 2003. — 184 с.
36. *Проскурин С. А.* Глобализация как фактор поляризации современного мира // Соц.-гуманитар. знание. — 2001. — № 4. — С. 41–65.
37. *Сетров М. И.* Общие принципы организации систем и их методологическое значение. — Л.: Наука, 1971. — 120 с.
38. *Сетров М. И.* Организация биосистем. Методологический очерк принципов организации живых систем. — Л.: Наука, 1971. — 276 с.

МАУП

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	3
Тематичний план дисципліни “Методологія наукового дослідження”	4
Зміст дисципліни “Методологія наукового дослідження”... ..	4
Питання для самоконтролю	9
Теми контрольних робіт	12
Список літератури.....	13

Зам. № ВКЦ-2730

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП